

veren eller den før Nadveren i flere Kirkesamfund brugelige Syndsforladelse; hvis han ikke mener at kunne gjøre det med uskabt Samvittighed.

§ 22.

Den, som hverken er Medlem af Folkekirken eller af noget her i Landet anerkjendt Troessamfund, ei heller hører til de lærde Brødre, der ifølge Plac. 23de December 1771 § 2 have en egen Eidsformular, skal istedenfor at aflægge den i Lovgivningen sædvanlige Ed, gjøre de Løfter og Bekræftelser, som trænge til edelig Stadfæstelse, ved „alt, hvad der er mig helligt og dyrebart“; og et Løfte eller en Bekræftelse, der er stadfæstet paa denne Maade, skal vaade i Henseende til Værd og Straf agtes lige med det Løfte eller den Bekræftelse, der er stadfæstet med Lovgivningens sædvanlige Ed.

§ 23.

Det i Anordn. 29de Marts 1814 § 3 indeholdte Forbud imod at skrive Gjældsbreve, Testamenter, Wgtepagter og andre Documenter, som af Tøder oprettes, i andet Sprog end dansk eller tydsk, er herved ophævet.

§ 24.

De i §§ 13 og 16 omhandlede kirkelige Vielser og Daabshandlinger skulle foretages i den Kirke, ved hvilken Præsten, som udfører dem, er ansat. Dog kunne de ogsaa med Kirkeværgeens Samtykke foretages i Kirken i det Sogn, i hvilket Bruden eller Moderen har hjemme, naar dertil vælges en Tid, paa hvilken Kirken ellers ikke er i Brug. — Har Brudens eller Moderens Sognepræst vægret sig ved at udføre Handlingen, tilkommer der ham heller ingen Betaling for den; men hvis Handlingen udføres i en af Nabokirkerne, skal han paa Forlangende være pligtig til paa sin egen Bekostning at lade Bruden med hendes Forlover eller Barnet med dets Gudmoder paa anstændig Maade føre bibden og tilbage. — Den i § 20 omtalte kirkelige Stadfæstelse finder altid Sted i den Kirke, ved hvilken

Præsten, som udfører den, er ansat. Dog kan i Sygdomstilfælde Stadfæstelsen foregaae i BARNETS Hjem, i to tilkaldte Vidners Overværelse.

§ 25.

Enhvert Dødsfald anmeldes inden 24 Timer for Ligsynsmændene, for Skifteretten og for Sognenævnen. Forinden Begravelsen maatte, skal der forelægges Sognenævnen Bevisligheder for, at Anmeldelse til Skifteretten har fundet Sted, og at det befalede Ligsyn er foretaget. Sognenævnen meddeler da Vedkommende en Erklæring paa ustemplet Papir, at der intet er til Hinder for Begravelsen, hvilken Erklæring betales med 16 St. Km.

§ 26.

Kirkegaardens Benyttelse som Begravelsesplads tilhører hele det Sogn, i hvilket den ligger, eller til hvilket den er henlagt. Herfra undtages dog saadanne Kirkegaarde, som en enkelt Familie eller et fra Folkekirken afvigende Troessamfund maatte have erhvervet som Sæveie. — Over Nogen i Sognet, og hans eller hendes Nærmeste ønske ham eller hende begravet paa Sognets Fælleskirkegaard, da kan saadant ikke nægtes dem, i hvad Tro end den Afdøde bekjendte, naar kun den sædvanlige Betaling erlægges for Jorden. — Dødes den Afdøde ikke begravet paa Fælleskirkegaarden, kan Begravelsen ogsaa finde Sted, hvor som helst Sundhedspolitiet (Ræge og Politimester) dertil giver Tilladelse.

§ 27.

Jordpaastelsen forrettes af en af Præsterne ved Sognet Kirken, saafremt den Afdøde tilhørte Folkekirken eller et af de anerkjendte Troessamfund; dog maae de Efterladte frit benytte en hvilken som helst anden Præst, de dertil ville og kunne formaae. Tilhørte den Afdøde et andet Troessamfund, der ikke selv vil eller kan besørge Jordfæstningen, eller tilhørte han eller hun slet intet Troessamfund, jordfæstes Liget under Tilsyn af Sognepræsten eller en